

Listopad

Divadelní zpravodaj

112. sezóna 2021/2022

NOC DIVADEL 2021

LOUČENÍ S MYSTERIÓZNÍ HROU AŽ USTANE DÉŠŤ

PREMIÉROVÉ MOMENTKY – VENKOV A JAKO BŘITVA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNICKÉ ČTENÍ Z CYKLU INPROJEKT

Listopad

NEJAKTUÁLNĚJŠÍ INFORMACE
O PROGRAMU A PODMÍNKÁCH
VSTUPU DO DIVADLA NA
WWW.VCD.CZ

MĚSTSKÉ DIVADLO

PONDĚLÍ	1.	10:00	JAZZ DANCE OPEN 2021 – DANCESHOW	ŠK
ÚTERÝ	2.	17:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ KONEC 19:05	L 2021 2022
STŘEDA	3.	19:00	ZA 17. 4. A 20. 10. SHERLOCK V NESNÁZÍCH KONEC 21:15	F 2020
ČTVRTEK	4.	18:00	AŽ USTANE DĚŠŤ KONEC 20:20	Z 2021 2022
PÁTEK	5.	10:00	JAKO BŘITVA KONEC 12:30	VG ₁ 2020 2021
		19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ KONEC 21:20	
SOBOTA	6.	18:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY KONEC 20:20	
NEDĚLE	7.	19:00	NÁHRADA ZA 8. 11. SWING NYLONOVÉHO VĚKU POKRAČUJE! ✨	
			Koncertní show O. Havelky a jeho Melody Makers, která představí další tuze žhavé a snad ještě krásší hotjazzové fláky z vrcholné éry bigbandového swingu let 1945–1948!	
PONDĚLÍ	8.	19:00	NÁHRADA ZA 3. 12. G. Bizet / CARMEN	ZRUŠENO
			ZRUŠENO pořadatelem bez náhrady. Vstupné se vrací v místě zakoupení.	
ÚTERÝ	9.	19:00	AŽ USTANE DĚŠŤ KONEC 21:20 str. 12 DERNIÉRA	M 2021 2022
STŘEDA	10.	18:00	ZAHRADNÍ SLAVNOST KONEC 20:10	X 2020
SOBOTA	13.	19:00	ZA 8., 9. A 10. 7. NOC NA KARLŠTEJNĚ KONEC 21:05	
NEDĚLE	14.	19:00	VĚRA MARTINOVÁ – JUBILEUM TOUR ✨	
			Koncert oblíbené zpěvačky a kytaristky, první dámy české country music.	
PONDĚLÍ	15.	19:00	ZA 25. 3. A 16. 11. A. C. Doyle – P. Halbichová / PES BASKERVILLSKÝ	B 2020
			Detektivní dobrodružství plné britského humoru pro celou rodinu. Hrají P. Prokeš, R. Teprt, M. Ligač a další. Režie P. Mikeska. Městské divadlo Mladá Boleslav	
ÚTERÝ	16.	10:00	K. J. Erben / KYTICE KONEC 11:30 →	ŠK
			Národní poklad z jiné perspektivy. Dramatizace české literární klasiky aneb Kytice očima dětí a studentů. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK	
STŘEDA	17.	18:00	ZA 4., 4. A 24. 10. MIKVE KONEC 20:50	G 2020

ČTVRTEK	18.	19:00	NÁHRADA ZA 24. 11.	J. DiPietro / FAMÍLIE		A 2020
				Rodinná komedie o vztahu dvou generací s kapkou nostalgie. Hrají I. Nováčková, P. Bucháček, M. Hrubý a další. Režie Z. Bartoš. Městské divadlo Mladá Boleslav		
PÁTEK	19.	19:00		ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 21:35	E 2020
SOBOTA	20.	18:00		Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 20:30	
		21:00		NOC DIVADEL	 str. 7	
			Přijďte strávit část noci s herci a projít s nimi dobrodružnou cestu divadlem plnou soutěží v mnoha hereckých disciplínách. Zkusit si divadlo na vlastní kůži – to je hlavní téma!			
NEDĚLE	21.	15:00		K. J. Erben / OBUŠKU, Z PYTLE VEN!		P _N 2021 2022
			Muzikálová pohádka. Režie D. Pražáková. Divadelní společnost Julie Jurištové, Praha			
PONDĚLÍ	22.	8:30		OBUŠKU, Z PYTLE VEN!		ŠK
		10:30		OBUŠKU, Z PYTLE VEN!		ŠK
		17:00		OBUŠKU, Z PYTLE VEN!		P _P 2021 2022
ÚTERÝ	23.	10:00	NÁHRADA ZA 23. 10.	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 12:20	D 2020
		18:00		ZAHRADNÍ SLAVNOST	KONEC 20:10	N 2021 2022
STŘEDA	24.	19:00		ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 21:35	K 2021 2022
ČTVRTEK	25.	10:00		TŘI VETERÁNI	KONEC 12:05	ŠK
		19:00	NÁHRADA ZA 29. 10.	TŘI VETERÁNI	KONEC 21:05	C 2020
PÁTEK	26.	19:00	NÁHRADA ZA 2. 3.	P. Fiala – J. Dvořák / S PYDLOU V ZÁDECH		
			Nová verze legendární semaforické komedie. Hrají J. Dvořák, M. Hrušešová a další. Režie J. Dvořák. Divadelní společnost Josefa Dvořáka, Praha			
SOBOTA	27.	11:00		NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 12:55	ZADÁNO
		18:00		NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 19:40	
NEDĚLE	28.	10:30		HEJBLATA		
		14:00	Taneční představení školy InDance a souborů Pop Balet (zahájení prodeje 1. listopadu).			
ÚTERÝ	30.	17:30		JAKO BŘITVA	KONEC 20:00	J 2021 2022

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ	2.	19:00		VENKOV	KONEC 20:45	R ₁ 2021 2022
PÁTEK	5.	19:00		VENKOV	KONEC 20:45	E ₂ +U ₂ 2020
PONDĚLÍ	8.	18:00		PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 20:30	N ₁ 2021 2022
ÚTERÝ	9.	19:00	ZA 19. 5. A 11. 11.	KAREL PLÍHAL		

Ojedinělý hudebník, textař a poeta se po koncertní pauze vrací na pódia.

STŘEDA	10.	10:00	KLAUN V ÚŽASU	KONEC 10:55	⇌	ŠK	
Večer myšlenek, veršů a písní J. Suchého. Účinkují K. Šafránková, M. Przebinda a J. Šlupka Svěrák. Připravili J. Seydler a J. Šlupka Svěrák.							
SOBOTA	13.	18:00	NÁHRADA ZA 17. 10. VENKOV	KONEC 19:45		U ₁ 2020	
NEDĚLE	14.	15:00	H. Ch. Andersen – T. Jarkovský / OŠKLIVÉ KAČÁTKO				
Pohádka s loutkami na motivy klasického příběhu o malém ptáčeti, které se musí vypořádat s tím, že vypadá jinak než ostatní. Je jinakost prokletí, nebo dar? Režie J. Vyšehrad. Divadlo U staré herečky, Praha							
		17:00	OŠKLIVÉ KAČÁTKO				
PONDĚLÍ	15.	9:00	OŠKLIVÉ KAČÁTKO				ŠK
		10:30	OŠKLIVÉ KAČÁTKO				ŠK
SOBOTA	20.	18:00	POCHYBY	KONEC 19:55		T ₁ 2020	
ČTVRTEK	25.	19:00	BIG BEAT PRO CHARLIEHO		🔗 str. 22		
Koncert kapel Simulantenbande a Zwei Bonus .							
PÁTEK	26.	10:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		KONEC 12:30	ŠK	
SOBOTA	27.	19:00	VENKOV	KONEC 20:45		P _{1c} +P _{2c} 2020 2021	
NEDĚLE	28.	15:00	NÁHRADA ZA 23. 3., 1. 4. A 1. 11. K. Plešková / O ZTRACENÉM VEČERNÍČKOVI		🔗 str. 24	PREMIÉRA	
Co se stane, když se ztratí Večerníček? Pohádka o dětské odvaze plná humoru, zázraků i přátelství. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK							
PONDĚLÍ	29.	19:00	ZA 23. 3., 1. 4. A 1. 11. BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45			
ÚTERÝ	30.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2		KONEC 20:55		

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	3.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	ZNOJMO
SOBOTA	6.	19:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	MLADÁ BOLESLAV
ČTVRTEK	11.	19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	PROSTĚJOV
PÁTEK	12.	19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	NOVÝ JIČÍN
ČTVRTEK	18.	19:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	MLADÁ BOLESLAV
NEDĚLE	21.	18:30	VZPOMÍNKA NAHÁ	SLOUPNICE
PÁTEK	26.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KOLÍN

K. Tučková – J. Janků – K. Dušková ŽÍTKOVSKÉ BOHYŇE

Dramatizace úspěšného románu o ženách, které byly obdařeny darem nadpřirozených schopností. V hlavních rolích P. Janečková a J. Janoušková. Režie K. Dušková.

M. Crimp / VENKOV str. 8–9

Napínavý příběh milostného trojúhelníku s nádechem morfia. Lékař Richard se svou ženou opustil velkoměsto. Richard jezdí za svými nemocnými a jedné noci přiveze dívku v bezvědomí. A je po idyle... Hrají P. Janečková, M. Mejzlík a V. Malá. Režie J. Klímsa.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

J. P. Shanley / POCHYBY

Napínavá komorní hra o slabinách skálopevné víry ve správnost vlastních dobrých úmyslů. Zkušená sestra Aloysius, představená chlapecké církevní školy, obviní otce Flynna ze zneužívání jednoho z chovanců školy. Je si ale skutečně jistá, že jedná správně? Hrají J. Janoušková, J. Pejchal, E. Lásková a R. Chvalová. Režie P. Krejčí.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

M. Haddon – S. Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Záhadnou smrt sousedčina psa se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láska, P. Janečková, E. Lásková, L. Špíner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

K. Ludwig / SHERLOCK V NESNÁŽÍCH

Brilantní situační komedie s detektivní zápletkou v prostředí tajemné usudlosti na samotě, na které proslulý herec hostí své kolegy. V hlavních rolích J. Musil a J. Janoušková. Režie J. Ryšánek Schmiedtová.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Retrokomedie plná nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

H. Galron / MIKVE

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. V hlavních rolích J. Janoušková a P. Janečková. Režie K. Dušková.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020 a K. Hulcová s oceněním za nejlepší ženský herecký výkon! Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špíner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

V. Havel / ZAHRADNÍ SLAVNOST str. 23

Absurdní komedie o nezadržitelném vzestupu nenápadného kariéristy, která autorovi zajistila světovou slávu už v 60. letech minulého století, přesto je i dnes znepokojivě aktuální. V hlavní roli P. Borovec. Režie B. Rychlík.

L. Lagronová / JAKO BŘITVA str. 18–19

Obraz B. Němcové na pozadí všudypřítomné průměrnosti, která není žádné době cizí. Poetická, vtipná hra o výjimečné spisovatelce, která ale nelíbí její životní příběh, spíše se básnivými doteky přibližuje k tomu, co je v jejích osudech neuchopitelné. V hlavní roli M. Sikorová. Režie R. Lipus.

P. Morgan / AUDIENCE U KRÁLOVNY

Britská monarchie v moderním světě – příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů, které jednou týdně zve ke konzultacím. V titulní roli P. Janečková, za roli v širší nominaci na Cenu Thálie 2020. Režie P. Novotný.

J. Werich / TŘI VETERÁNI

Pohádka pro celou rodinu nejen podle kultovního českého filmu. Tři vysloužilí vojáci se zapletou do světa kouzel. V hlavních rolích T. Lněnička, M. Mejzlík a A. Postler. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průsviháře Norberta Intribuse odehrávající se tentokrát na střední škole, ve vojenském útvaru nebo v oblastním divadle. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špíner. Režie R. Bellan.

A. Bovell / AŽ USTANE DĚŠŤ str. 12

V mysteriózní hře, odehrávající se v letech 1959–2039, se rozkrývají tajemství několika lidských životů. Hrají R. Chvalová, J. Láska, V. Malá, L. Mecerodová, M. Mejzlík, M. Sikorová a další. Režie F. Nuckolls.

J. MUSIL A J. JANOUŠKOVÁ, SHERLOCK V NESNÁŽÍCH, FOTO P. ŠEDIVÝ

V. MALÁ, J. LÁSKOVÁ A I. ŠPÍNER, NORMÁLNÍ DEBIL 2, FOTO J. VOSTÁŘEK

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	4.	19:00	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	I. PREMIÉRA	P1 2020 2021
NEDĚLE	5.	19:00	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	II. PREMIÉRA	P2 2020 2021
PONDĚLÍ	20.	19:00	NÁHRADA ZA 21. 12.	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU KARLA VLACHA	
			Nejznámější české i světové vánoční písně, včetně slavných „swingovek“ z repertoáru legendárního orchestru G. Millera, v podání jednoho z nejvýznamnějších českých představitelů swingové, jazzové, taneční a populární hudby. Jako host vystoupí L. Machálková .		
PÁTEK	24.	24:00	ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ V DIVADLE		
STŘEDA	29.	18:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ		
ČTVRTEK	30.	18:00	Z POSTELE DO POSTELE		
PÁTEK	31.	18:00	SHERLOCK V NESNÁŽÍCH		

Silvestrovské představení s vyhlášením ankety o nejoblíbenější inscenace 2020 a 2021.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	5.	15:00	NÁHRADA ZA 29. 11.	T. Kraucher / POHÁDKY NA VÁNOCE	
			Dvě pohádky s písničkami Jak rozmařilá mlynářka lakotila a Půjdeme spolu do Betléma. Režie T. Kraucher. Divadlo POHÁDKA, Praha		
		17:00	NÁHRADA ZA 29. 11.	POHÁDKY NA VÁNOCE	
PÁTEK	31.	14:30	NORMÁLNÍ DEBIL 2		

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

V LISTOPADU NÁS OPĚT ČEKÁ NOC DIVADEL!

NOC DIVADEL, jež je součástí celoevropského projektu European Theatre Night, který se od roku 2008 vždy třetí listopadovou sobotu snaží netradiční a originální formou více zpřístupnit divadelní svět, se stala nedílnou součástí podzimní nabídky našeho divadla. Od začátku jsme se snažili našim divákům a fanouškům připravovat zajímavý program, který výrazně vybočuje z běžné produkce našeho stánku Thálie. Účastníci tohoto zážitkového večera měli vždy dvě možnosti – buď se aktivně zapojili do dění, soutěžili a zkusili scénky na jevišti, nebo zvolili pasivnější zábavu, která obvykle představovala prohlídku zákulisí, včetně výkladu.

Loni jsme nachystali bohatý program, ale koronavirová krize nám ho zabránila realizovat, tedy alespoň ne tak, jak jsme si představovali. Protože diváci nemohli do divadla, pokusili jsme se „jít“ až k nim do jejich domácností. Připravili jsme soutěže, kterých se tentokrát účastnili herci. Kategorie byly podobné, jako když pracujeme s běžným publikem – herci měli uhodnout, z jakých inscenací jsou vybrané kostýmy a rekvizity, ale i hudba, či poznat herce na archivních fotografiích. Já jsem soutěž moderovala a ředitel divadla Petr Dohnal všechno natáčel na svůj telefon a živě vysílal na náš facebookový účet. Byla to taková trochu bláznivá akce, nikdo nevěděl, jak to dopadne, jestli nás někdo bude sledovat a zda to vůbec má smysl. Ale ukázalo se, že tento model komunikace s publikem, které nemohlo chodit do divadla, zůstane na dlouhou dobu tím jediným možným. A tak jsme v podobném duchu odvyšili ještě vánoční večírek – Vánočníček – a od Nového roku jsme, už poučení a zkušenější, začali vysílat diskusní pořad Dveře dokořán. Z našich osvětlovačů se stali kameramani, ředitel Petr Dohnal se ujal režie a střihu, mnozí z nás museli opustit svou komfortní zónu a naučit se novým profesím. Ale byly to dobré zkušenosti a mnohé nás posunuly dál.

Proto budeme moc rádi, když se letošní **Noci divadel** zúčastní co nejvíce diváků, kteří budou také chtít zkusit něco nového, třeba se na jeden večer stát hercem... Pro méně hravé, ale přesto zvědavé diváky máme připravenou prohlídku zákulisí divadla včetně dílenského dvora.

V sobotu 20. listopadu ve 21 hodin se po představení Z postele do postele otevrou dveře nočního divadla pro odvážné a zvědavé diváky, kteří s námi zažijí divadlo jinak. Pokud vás tedy baví divadelní svět, přijďte si ho vyzkoušet takzvaně na vlastní kůži. Těšíme se na vás!

JaU

20.11.2021
Fresh air

* Někdy se stačí jen nadechnout

DIVÁCI PŘEDLONI „ZKOUŠELI“ DIVADLO TŘEBA I S L. ŠPINEREM,
FOTO J. SEJKORA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

25. září jsme po ročním covidovém odkladu konečně mohli uvést premiéru napínavé hry **VENKOV** současného britského dramatika **Martina Crimpa**. Pro divadlo nezvyklý žánr – vztahový thriller – na Malé scéně ve dvoře inscenoval režisér **Janusz Klimsza**. Strhující milostný triolog ve staré sýpce na zapadlém anglickém venkově před prvními diváky rozehráli **Petra Janečková**, **Martin Mejzlík** a **Veronika Malá**, kteří byli tak přesvědčiví, že publikum z premiéry odcházelo téměř bez dechu!

RaS

MARTIN MEJZLÍK COBY LÉKAŘ RICHARD A PETRA JANEČKOVÁ JAKO JEHO ŽENA CORINA

FOTO JOSEF VOSTÁREK

MARTIN MEJZLÍK, PETRA JANEČKOVÁ A VERONIKA MALÁ NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVACCE.

SLAVNOSTNÍ PREMIÉRU SI NENECHALA UJÍT ANI PŘEKŁADATELKA HRY JITKA SLOUPOVÁ.

CELÉMU INSCENAČNÍMU TÝMU ZA SPOLUPRÁCI PODĚKOVAL REŽISÉR JANUSZ KLIMSZA.

MARTIN MEJZLÍK, VERONIKA MALÁ A PETRA JANEČKOVÁ PŘI POSLEDNÍM JEHO POCHVALNÝCH SLOV.

PREMIÉROVÝ PRÍPITEK NA DLOUHÝ DIVADELNÍ ŽIVOT INSCENACE SOUČASNÉHO ANGLICKÉHO THRILLERU VENKOV!

NÁSLEDOVALA TĚMĚŘ RODINNÁ OSŁAVA, KTERÉ SE ÚČASTNILA I KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE MARCELA LYSÁČKOVÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

S ONDŘEJEM VACULÍKEM O SAMIZDATOVÉ EDICI PETLICE A IVANU BINAROVÍ

O. VACULÍK VE ZVUKOVÉM STUDIU DIVADLA PŘI NAHRÁVÁNÍ SVÉHO DOSLOVU, FOTO J. SEJKORA

Východočeské divadlo vydalo v podobě audio- a e-knihy novelu Ivana Binara *KDO, CO JE PAN GABRIEL?*, kterou ve zvukovém studiu divadla načetli Romana Chvalová a Martin Mejzlík. K poslechu nebo ke čtení ve formátech e-pub, pdf či mobi ji nabízí knihkupectví Kosmas. Objednat si ji můžete i na našem webu www.vcd.cz v sekci Dále nabízíme.

Poprvé vyšla roku 1974 jako v pořadí dvacátý svazek edice Petlice. K našemu novému vydání napsal (i namluvil) doslov publicista a spisovatel ONDŘEJ VACULÍK, který má na tuto samizdatovou edici vzpomínky z rodinného kruhu.

Petlici založil a provozoval váš otec, spisovatel Ludvík Vaculík. Mohl byste přiblížit nakladatelskou praxi Petlice těm, kteří o ní nečetli v Českém snáři nebo jinde?

To je jednoduché. K tatovi se dostávaly rukopisy různých autorů, které buď sám oslovil, nebo mu je nabídlí oni. A on potom zařídil opis toho díla, někdy ho i trochu zredigoval (což udělal třeba

Mojmíru Klánskému, který ho za to pak mnoho let neměl rád), zařídil vazbu a taky se staral o distribuci těch průpisů. Stálým odběratelům je osobně odnášel, někteří další zájemci si pro ně přišli k nám na Veletřzní v Praze 7. Raději je tata nosil sám, protože odběratelé měli obvykle nějaký záznam u StB, takže nebylo radno, aby k nám houfně chodili a na celou věc upozorňovali. Někdy to byly

balíky knih, s bratrem jsme mu je pomáhali nosit. Za rukopis taktó rozmnožený byla stanovena cena, kterou tata rozpočítal z nákladů, které utratil za písáčku, vazbu, papír, průklepáky, pásku do psacího stroje... A tohle dělal velice důsledně a mnoho let.

Kolik lidí se na té práci podílelo?

Kolik jich bylo, nevím. Jednou z nejlepších písáček byla Zdena Ertelťová, se kterou tata chodil. Byla velmi pečlivá a obětavá a měla kvůli tomu velice těžký život. Ona sama disidentkou nebyla, ale touhle prací se disidentkou stala a byla za to pronásledována. Myslím, že také psala Mirka Rektorisová, to byla tatova starší kolegyně, ještě z rozhlasu. Určitě bylo těch lidí ještě několik, ale už si na ně nevzpomínám.

Byli všichni naprosto spolehliví, nebo občas někdo zklamal otcovu důvěru?

Vím, že jednou nějaký zájemce o spolupráci něco opsal a tatínek byl hodně nespokojený kvůli velkému množství překlepů. Překlepy neměl rád. Zdena psala úplně bezchybně, respektive když udělala překlep, tak tu stránku znovu přepsala. Což někteří nedělali a mysleli si, že to nevadí. Jenže tata to pak četl a opravoval vsuvkami a korektorskými značkami ve všech deseti průpisech, a měl s tím spoustu práce. On v tom byl velmi pečlivý, dalo by se říct až detailista.

Morálně nezklamal nikdo?

Nevím a myslím si, že to se obecně neví. Občas padala nějaká podezření, ale nikdy nebyla prokázána. Kdo by to taky prokazoval. Nutno říct, že ti, co knihy opisovali a distribuovali, byli někdy víc stíhání než autoři. Protože autorům nebylo zakázáno psát, zakázané bylo jejich díla šířit.

V Petlici vyšlo během let 1973–1990 celkem 392 tehdy zakazaných titulů. To je skoro neuvěřitelné. Jak moc byla ta práce nebezpečná? Co hrozilo jejím vykonavatelům?

Jak v kterém období. Velký útlak byl po Chartě. A taky než mocní zjistili, že vlastně neexistuje zákon, který by tuto činnost postihoval. Pak se museli smířit s tím, že když vznikne deset výtisků něčeho, tak to hned nepodkopává režim. Ale různými metodami se snažili odrazovat spolupracovníky, aby těch šířitelů bylo co nejméně.

O tom, jak Ludvík Vaculík edici financoval, jste se už zmínil. Ale opravdu to byly tak jednoduché počty?

Myslím si, že mu v tom zůstávaly jeho vlastní peníze, protože ne všichni mu zaplatili. Někdo nezaplatil proto, že momentálně peníze neměl, ocitl se bez práce, a tata mu placení odpustil nebo udělal slevu. Ale dodnes nevím, jestli to nemělo nějakou podporu zvenku,

o tom se nemluvalo. Taky nám nějaký čas nebylo vůbec jasné, čím se tata živí. Ale když napsal v letech 1969–1970 Morčata, tak potom ta knížka vycházela po celém světě, i japonsky! Takže ze světa chodily valuty, ty se procedily přes tuzexové bony a ty se zas proměnily na koruny. Myslím si, že z toho on na počátku sedmdesátých let žil. A taky měl výhodu, že můj bratr i já jsme se brzy začali živit sami. Oba jsme se vyučili a byli z nás tovaryši.

Jak vznikal ediční plán? Měl nějaký pevný řád?

Myslím si, že věděli, kolik toho za rok stihnou udělat. A že věděli, že zrovna třeba Ivan Klíma něco píše nebo Pavel Kohout a jiní. S tím se počítalo, a pak do toho byli vřazeni autoři, které někdo z okruhu spisovatelů doporučil. O některých z nich se už dnes ani neví, jiní se proslavili.

Ludvík Vaculík se v Českém snáří několikrát zmiňuje o tom, jak s průpisy chodil do knihvazačství. Věděli tamní zaměstnanci, co vážou?

Věděli, ti byli zasvěcení do věci a prokazovali značnou statečnost. Ta knihvazárna byla někde v podzemí Městské knihovny. Občas je tam chodila vyslýchat StB a oni se odkazovali na to, že když vážou třeba disertační práce, tak to taky neprochází žádnou censurou. Na to mocným chyběl zákon. Ale pak ten provoz stejně zavřeli, třeba z hygienických důvodů nebo pod jinou záminkou, ale pravým důvodem bylo šíření samizdatu.

K jakým čtenářům potom knížky putovaly a kolik jich obvykle bylo?

Obvykle deset pro stálý okruh odběratelů. Ale něco se opisovalo vícekrát. Třeba když vyšel Cejlon, ráj bez andělů od Hanzelky a Zikmunda, tak se to opisovalo na několika místech. Obsluhoval jsem anglického krále od Hrabala také. A bylo jich víc, ale už si nevzpomenu. To by věděl Jiří Gruntorád, který éru samizdatu zevrubně zdokumentoval.

Úplně poslední knížkou, která v Petlici vyšla, je váš román Stavební deník. Byla to shoda okolností, nebo tatínkův záměr?
Já si myslím, že Stavební deník tam nevyšel, vyšly tam moje Zednické povídky.

Ale v seznamu knih vydaných v Petlici je Stavební deník uveden, právě na posledním místě, s vročením 1990.

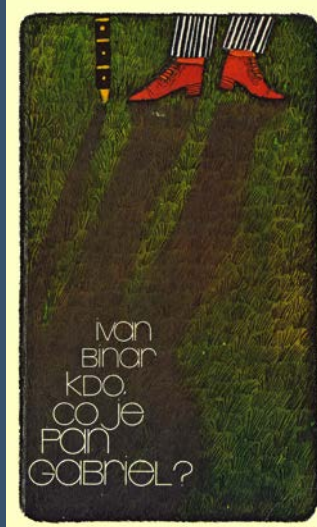
To je zajímavé, ale nic o tom nevím. Tehdy v roce osmdesát devět devadesát se tam vyhrllala obrovská spousta knížek, které tam čekaly na vydání.

Chtěla jsem se zeptat, jestli jste si stejně jako u jiných knížek z Petlice směl i u té své koupit až ten poslední průpis, který už je dnes nečitelný. Ale vypadá to, že se k vám nedostal žádný. Anebo jsem to už zapomněl. Stavební deník pak vyšel už normálně v nakladatelství Mladá fronta.

Děkuji za zajímavý rozhovor a krásný doslov ke knížce Kdo, co je pan Gabriel? a přeji jen dobré.

JaP

↓ TITULNÍ STRANA PŮVODNÍHO KNIŽNÍHO VYDÁNÍ V TORONTU 1978 OD I. RAČKOVÉ

AŽ naposledy USTANE DĚŠŤ

Po dlouhé covidové pauze se do našeho repertoáru v říjnu vrátila inscenace **AŽ USTANE DĚŠŤ**. Bohužel už jen na pár repríz, 9. listopadu bude derniéra. Jelikož tuším, že po nádherné a tajemné hře australského dramatika Andrewa Bovella a niterné režijní práci Filipa Nuckollse se bude stýskat nejen mně, požádala jsem herce z inscenace, aby vyjádřili, jak se jim v ní žilo...

MARTINA SIKOROVÁ: Teď jsem v ní pěkně dlouho nežila, tak jsem teda zvědavá, co se jí během té doby přihodilo. (SMÍCH) Děkuju za tak krásnou hru i roli. A za každé jednotlivé představení, kdy se mi podařilo uvolnit a jen tam být... krásně si zakřičet... a cestou z jeviště i poplakat. Děkuju.

ALEXANDR POSTLER: Je herecko-lidsky příjemné setkat se s ryzí činohrou, jejímž jádrem je lidský osud se všemi valéry. Tedy Radostí i Bolestí. Neboli Radobolem.

MARTIN MEJZLÍK: Inscenaci **AŽ ustane déšť** mám rád, přestože v ní hraju jenom začátek a konec. Ale moc se mi líbí a mám hodně rád práci s Filipem Nuckollsem. A je to zajímavá výzva, moje role je neobvyklá a začínám celou hru úplně sám, v dlouhém monologu bez partnera, což bylo ze začátku hrozně těžké, ale pak jsem si to už užíval.

LUDMILA MECERODOVÁ: Nádherná, hluboce lidská, zvláštní hra pro náročnějšího diváka. Krásná práce s režisérem Filipem Nuckollsem, prokomponovaná režijně, výtvarně i herecky. Na tuhle inscenaci asi nikdy nezapomenu.

JOSEF PEJCHAL: Při zkoušení, a následně při hraní, jsem zde pociťoval, jak těžké může být odloučení, životní prohry a často nepochopená snaha o něco „lepšího“ v nás a pro nás. A to vše jen v okruhu rodiny a svých nejbližších, kteří nás přece nejlépe znají a o jejichž pochopení, snad i odpuštění, v srdci bojujeme... Při hraní této role vždy myslím na svého syna a tátu. Vždy se slizu v sobě.

PETR BOROVEC: I přes malý prostor, který tam mám, to považuji za jednu z nejlepších inscenací, kde jsem mohl účinkovat. Takže mi bude chybět, moc.

VERONIKA MALÁ: „Děšť“ je pro mě jedna z nejsrdcovějších inscenací. Zkoušení byla příjemná práce. A hlavně, celý text i téma jsou mi hrozně blízké, vlastně mě celý tento příběh asi s žádnou reprízou nepřestal dojímat. Moc mě mrzí, že bude derniéra, protože bych tento titul hrála klidně ještě pár let.

ROMANA CHVALOVÁ: Úžasná, tajemná hra o odpuštění, ve které navíc máme všichni krásné role. A nezapomenutelné zkoušení s Filipem Nuckollsem... Jsem šťastná, že jsem se mohla s Gabrielou v „Dešti“ alespoň na chvíli potkat. Je to „srdcovka“, na kterou se nezapomíná. Tohle loučení bude bolet!

JOSEF LÁSKA: **Až ustane déšť** je pro mě jednou z nejoblíbenějších her, ve které jsem kdy hrál. Každé představení jsem s nadšením sledoval cestu své role a bavilo mě, jak se příběh celé rodiny proplétá a nakonec rozmotává. Tato „složitá“ hra mi bude chybět, a to hlavně kvůli tomu, že přináší krásné myšlenky. Byl bych rád, kdybych mohl na ustanutí deště čekat ještě mokrát, ale stejně jako průtrž mračen musí vše jednou skončit. JaP

A. POSTLER, L. MECERODOVÁ, M. MEJZLÍK, R. CHVALOVÁ, J. LÁSKA, M. SIKOROVÁ, J. PEJCHAL A P. BOROVEC, **AŽ USTANE DĚŠŤ**, FOTO J. FAUKNER

KŘÍŽOVKA

s Romanou Chvalovou

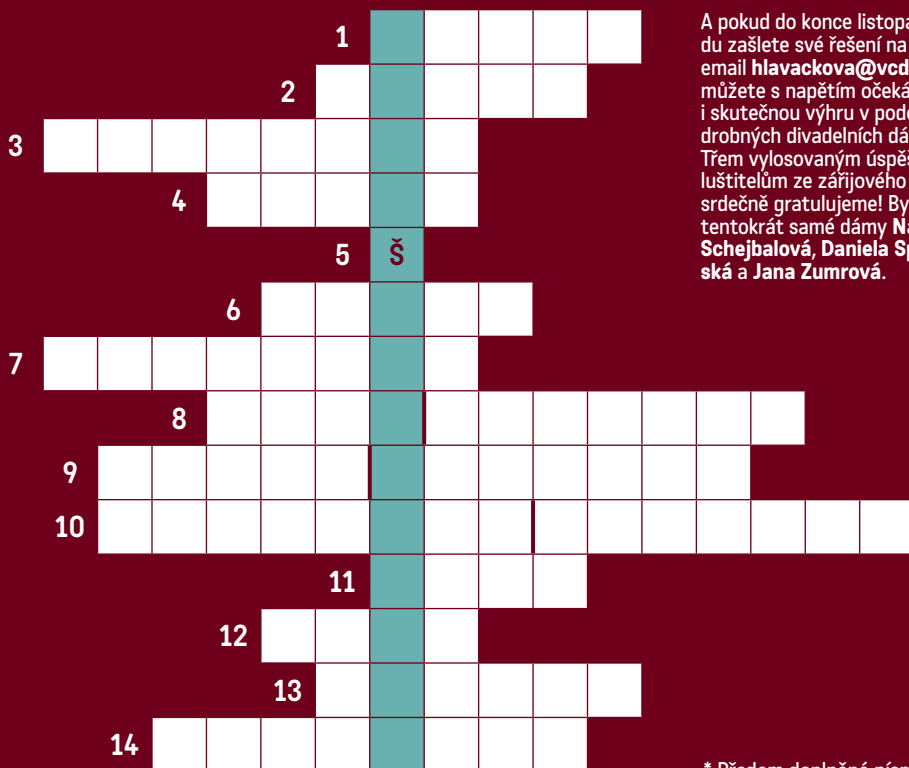
O historku z hereckého prostředí jsem tentokrát požádala další dlouholetou členku našeho uměleckého souboru, herečku **ROMANU CHVALOVOU**. Očekávala jsem nějakou vtipnou vzpomínku na představení, v němž se něco nepovedlo, někomu vypadl text a podobně, jiné „výpadky“ jsem nepředpokládala. Romana mě však překvapila pozoruhodným a poměrně děsivým zážitkem, který má stále v živé paměti, ačkoli se na pardubickém jevišti odehrál na konci 80. let.

Pokud se mi právě podařilo vzbudit vaši zvědavost, můžete se pustit do luštění doplňovačky obvyklým způsobem. Opět vám pomohou fotografie na následující dvoustraně, kde uvidíte Romanu v různých rolích.

Doplňte-li správně jejich názvy, tedy jména postav, máte vyhráno.*

A pokud do konce listopadu zašlete své řešení na email hlavackova@vcd.cz, můžete s napětím očekávat i skutečnou výhru v podobě drobných divadelních dárků. Třem vylosovaným úspěšným luštitelům ze zářijového čísla srdečně gratulujeme! Byly jimi tentokrát samé dámy **Natálie Schejbalová, Daniela Špálavská** a **Jana Zumrová**.

AnH

Před mnoha lety jsem měla v divadle poněkud kuriózní úraz: Sedíme s kolegy na jevišti, každou chvíli má začít zkouška na Aristofanovy Ptáky, a vtom na mě odněkud shora spadl (viz *tajenka*). Nic se mu nestalo, mně museli záda a krční páteř spravovat v nemocnici, nicméně všechny na příjmu tenhle můj neobvyklý úraz pobavil.

* Předem doplněné písmeno Š vám věnujeme jako malou pomoc. Pravdou ale je, že se nám nepodařilo najít žádnou roli, která by toto písmenko obsahovala. Zkrátka Romana nikdy žádnou Šišku ani Šmudlu nehrála.

NAVŽDY NÁS OPUSTILA

Blanka Bohdanová

V neděli 3. října ve věku 91 let zemřela emeritní členka Národního divadla, držitelka dvou Cen Thálie, paní **BLANKA BOHDANOVÁ**, která svou zářnou hereckou kariéru odstartovala v Pardubicích na prknech Východočeského divadla.

Blanka Bohdanová se narodila 4. března 1930 v Plzni. S divadlem začala už ve svých pěti letech, kdy hrála jednu z malých lištiček v Janáčkově opeře Liška Bystrouška. Věnovala se také baletu a malování, jemuž zůstala věrná po celý život. V Plzni vystudovala dvouletou obchodní akademii a v roce 1951 absolvovala na brněnské JAMU.

Ohled po skončení studia nastoupila do svého prvního angažmá, a to právě ve Východočeském divadle. V Pardubicích působila v letech 1951–1957, během nichž zde ztvárnila spoustu krásných rolí. První velkou rolí Blanky Bohdanové, jež se rychle stala miláčkem pardubického publika, byla Eugenie Grandetová (1952), úspěšná inscenace, která se následně dočkala i televizní podoby. Mezi její další nezapomenutelné role patřila Máša ve Třech sestrách (1954), Desdemona v Othellovi (1954), samozřejmě Manon v legendární inscenaci režiséra Karla Nováka Manon Lescaut (1954), Roxana v Cyranovi z Bergeracu (1955), Kamila v Mussetově hře Se srdcem divno hrát (1955), Anna Karenina (1956), Liza v Pygmalionu (1957) nebo Polly v Zebrácké opeře (1957), kde se Janu Werichovi tak líbila, že jí okamžitě nabídl angažmá. Jeho nabídku přijala a v roce 1957 nastoupila do Městských divadel pražských.

Od roku 1960 se na šest let stala jednou z opor souboru Divadla E. F. Buriana v Praze a v roce 1966 ji angažovalo pražské Národní divadlo, kde setrvala celých 44 let. Během angažmá v Národním divadle opakovaně hostovala v pražské Viole.

V roce 2001 získala Cenu Thálie za roli Fonsie v inscenaci The Gin Game právě ve Viole. V roce 2014 obdržela druhou Thálii za celoživotní dílo.

Čest její památce!

RaS

← B. BOHDANOVÁ V ROLI MANON S K. URBÁNKEM COBY RYTÍŘEM DES GRIEUX V **MANON LESCAUT**, VČD 1954

DIVADELNÍ KALENDÁŘ na rok 2022

Blíží se konec roku a s ním i období výměny kalendářů na našich pracovních stolech či zdech domovů a kanceláří. A přestože doba přeje spíše elektronickým diářům v mobilech či noteboocích, rozhodli jsme se neporušit tradici a i letos jsme připravili stolní **DIVADELNÍ KALENDÁŘ**, který snad potěší všechny naše příznivce.

V kalendáři, který ve fotografiích provází naším bohatým repertoárem, znovu naleznete předtištěné termíny premiér a dalších významných akcí roku 2022, jako jsou například Divadelní bál nebo GRAND Festival smíchu. Doufáme jen, že do našich plánů už nezasáhne covid jako v minulých sezónách!

Pokud byste s našimi herci chtěli prožít skutečně každický den příštího roku, **Divadelní kalendář 2022** je tu jen pro vás. Obstarat si ho můžete v předprodeji divadla, v divadelním obchůdku ve foyer nebo on-line na webu divadla www.vcd.cz.

RaS

PURPUROVÉ DIVADLO

17. listopad byl po celém světě vyhlášen SVĚTOVÝM DNEM PŘEDČASNĚ NAROZENÝCH DĚTÍ. Zviditelněním problematiky předčasně narozených dětí je nasvícení významných staveb purpurovou barvou, které v Čechách s ohledem na souběžné výročí Sametové revoluce probíhá už v předvečer dne 16. listopadu.

FOTO J. SEJKORA

Východočeské divadlo se k této bohubilé akci rádo připojuje a v tento den se rovněž zahalí do purpurova, připojí se tak ke světovým dominantám, jako jsou Eiffelova věž v Paříži, newyorský The Empire State Building nebo Opera v Sydney.

Organizátorem připomínky v České republice je od roku 2010 rodičovská organizace **Nedoklubko**, o níž více informací naleznete na www.nedoklubko.cz.

A proč je právě purpurová barvou předčasně narozených dětí? Purpurové srdce je celosvětově vnímaný symbol a ocenění za zranění v boji. Původně se udělovalo vojákům, v posledních letech myšlenku přejali i rodiče nedonošených dětí na celém světě. Purpurová barva je barva královská – barva králů a královen i všech nedonošených dětí.

RaS

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

9. října se v Městském divadle uskutečnila slavnostní premiéra poetické hry **Lenky Lagronové JAKO BŘITVA**, která přibližuje nejen niterný svět Boženy Němcové, ale i reálný svět její doby, v němž se však naše současnost zrcadlí víc, než bychom si možná přáli. Režisér **Radovan Lipus** do hlavní role výjimečné české spisovatelky obsadil **Martinu Sikorovou**, její alter ego Báru hraje **Petra Janečková** a jejího muže Josefa Němce ztvárňuje **Martin Mejzlík**. Pokud se vám líbí moderní divadlo plné nápadů, s působivou hudbou i scénografi a především velkými hereckými výkony, rádi se zasmějete, ale i zamyslíte, nenechte si naši „Břitvu“ ujít, rozhodně nebudete zklamáni!

RaS

MARTINA SIKOROVÁ V ROLI BOŽENY NĚMCOVÉ A PETRA JANEČKOVÁ JAKO BÁRA

FOTO JAN FAUKNER

RADOSTNOU PREMIÉROVOU ATMOSFÉRU UMOCNIL I DAR ELEKTRÁREN OPATOVICE, NAŠEHO DLOUHOLETÉHO PARTNERA. ŠEKY Z RUKOU ŘEDITELE PRO OBCHOD S ELEKTRINOU EOP PETRA CHALOUPKY PŘEVZAL ŘEDITEL VČD PETR DOHNAL.

BÁRA S BOŽENOU UŽ V CIVILU PO PREMIÉRE – PŮVABNÉ KOLEGYNĚ PETRA JANEČKOVÁ A MARTINA SIKOROVÁ, HVĚZDY SPOLEČENSKÉHO SETKÁNÍ VE FOYER.

VELMI PŘÍJEMNÁ BYLA POPREMIÉROVÁ POCHVALNÁ SLOVA REŽISÉRA RADOVANA LIPUSE.

... S POTĚŠENÍM SI JE VYSLECHLI JAN MUSTIL, ALEXANDR POSTLER, LUDMILA MEČEREDOVÁ I ROMANA CHVALOVÁ.

MARTIN MEJZLÍK SE SVOU ŽENOU MARTINOU, INSPICIENTKOU INSCENACE, A TANEČNÍČÍ MONIKOU NĚMCOVOU (VLEVO).

Z TVÁŘÍ ELIŠKY LÁSKOVÉ A KAROLÍNY ŠAFRÁNKOVÉ JE VÍCE NEŽ JASNÉ, JAKÁ PO PREMIÉRE PANOVALA ATMOSFÉRA. FOTO JIŘÍ SEJKORA

Upřímný JOSEF VANÍČEK

S úsměvem vzpomínám na ten slavnostní večer, kdy našemu divadlu bylo 110 let a svoji pamětní medaili za dlouholetou práci a přínos obdržel také náš jevištní mistr JOSEF VANÍČEK. Ředitel divadla Petr Dohnal se tehdy netajil svou nadějí, že Josef by si alespoň jednou a při takové příležitosti mohl vzít dlouhé kalhoty. A tak se Pepa rozhodl, že jemu i všem kolegům a divákům udělá radost a kalhoty si vezme! Byl to skutečně historický okamžik, když krácel na jeviště ve svých tradičních džínových kratasech (které k němu patří tak, jako ke Krychličovi patřil jeho účes) s kalhotami přes ruku. Pepa je svéráz a trochu klame tělem. Pro mě, a myslím, že v tom nejsem sama, je jedním z nejspolehlivějších lidí v divadle, a pro svoje dva malé vnoučky jistě tím nejlepším dědou pod sluncem.

Pepo, jak dlouho v divadle pracuješ? Lov z paměti!

Ale to já nemusím lovit! Od 4. ledna 1982, za chvíli to bude čtyřicet let.

To je spousta let! Stihl jsi vůbec předtím pracovat někde jinde?

Chvilku v Semtíně, hned po škole. Navštěvoval jsem totiž ten stejný ústav jako náš pan ředitel (STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ CHEMICKÉ V PARDUBICÍCH – POZN. RED.) a po maturitě jsem

musel v Semtíně povinně odpracovat tři roky. Nakonec jsem ale vydržel jen dva, protože to došlo tak daleko, že mě cestou do práce honily dvoumetrový píchačky. Takový sny jsem měl. Musel jsem tam skončit, abych neskončil v blázinci.

Jsi tedy původně chemik? To vypadá na oblíbený obor v našem divadle. Co tě sem tedy zaválo? Ještě jsem pak chvíli dělal ve

skladu Plynostavu, počítal jsem šrouby a čekal, až se tady v divadle uvolní místo, kam bych mohl nastoupit. Ne že bych byl nějakým milovníkem divadla, i když kultura mě zajímala vždycky, ale spíš ta nezávislá, underground. Do fabriky jsem nechtěl, zaměstnání v divadle mi v té době připadalo jako nejmenší zlo. (SMÍCH)

A zůstal jsi doteď, proč? Ukázalo se, že v divadle se dá dobře zaměstnat i po převratu?

V té době už jsem tu byl tak dlouho, že bych si nedovedl představit pracovat někde jinde. Vyhovoval mi systém, nepravidelná pracovní doba. Když byly dcery malé, mohl jsem s nimi být přes den víc doma, než kdybych pracoval kdekoli jinde. Mně to tak vyhovovalo, manželce už tolik ne, protože jsem byl všechny večery pryč.

Začal jsi tedy jako jevištní technik, dnes je z tebe ale jevištní mistr neboli vedoucí jevištní techniky. Jak a kdy se udála tahle změna?

Před deseti lety. Nejdřív jsem zastupoval tehdejšího šéfa Honzu Vocásku, když si udělal vážný úraz. Po něm už se ale do divadla nevrátil a mně to šéfování zůstalo na krku. Nevím proč, asi jsem hodně zlobil. Ale měl jsem aspoň tu výhodu, že už předtím za mnou Honza často chodil a říkal mi, co a jak, takže jsem přece jen trochu věděl. Mezi náma, ve své podstatě to ale může dělat cvičená opice, která je ochotná tady trávit ty hodiny času. A kdyby dostala tři banány, možná by dělala i líp než já, a divadlo by to vyšlo laciněji. (SMÍCH)

Tak tomu rozhodně nevěřím! Máš na starosti spoustu věcí, tvoje práce je obrovsky zodpovědná. Abychom ji trochu přiblížili, řekni, jak zhruba vypadá tvůj běžný den.

J. VANÍČEK NA JEDNÉ Z PŘEDÁVACÍCH PORAD V DEKORAČNÍCH DÍLNÁCH, FOTO J. SEJKORA

Pracovní, doufám! (SMÍCH) Všelijak – každej jinak! To třeba někdo přijde a chce rozhovor... (SMÍCH) Podle fermanu musím naplánovat, co a kdy mají kluci udělat, co je potřeba přivést, postavit, a co naopak odvézt. Nejdřív musím klukům nějak říct, v kolik mají být druhý den v práci, oni pak, v tom lepším případě, zavolají a přeptají se, kdy teda vlastně mají přijít. Mám kolem sebe výborný kolektiv. Jinak teda řeším zájezdy, objednáвам dopravu, to i pro naše představení, když je scénografie mimo divadlo ve skladu na Hůrkách. Tam musíme kamion naložit, přivést a pak tady scénu postavit. Na Kunětické hoře je to samozřejmě nejsložitější, tam navíc staví lešení externí firma. Jednou za měsíc taky musím prosedět nějakou dobu nad administrativou a připravit všem klukům pracovní výkazy, na to se vždycky těším, to je úplně to nejlepší, co může být. (SMÍCH) Chodím na předávací porady, kde nám režisér a výtvarníci představují budoucí inscenace. Navzájem si tam říkáme, čeho jsme schopní.

Kolik času zabere každoroční stavba hlediště, jeviště a scénografie na Kunětické hoře?

Už jsme si to za ty roky docela nacvičili, ale i tak nám do toho sem tam hodí vidle třeba počasí. Ale když neprší celý dny a v divadle je covid, to znamená, nehraje se a můžeme být na Kučce dvě party, dá se to stihnout i za týden.

Takže v divadle jsou dvě skupiny jevištních techniků. Nebo tři?

No, v podstatě tři. To byl můj výmysl, když jsem to tady převzal po Honzovi. V té době se rozjádla Malá scéna a celkové akci přibývalo, dělali jsme na dvě party ve velkém divadle a do toho jsme ještě měli obsloužit Malou scénu. Nejdřív jsem si na to najal brigádníky a pak už jsme jeli na tři party: dvě velké v divadle a já se třemi kolegy obstarávám Malou scénu, k tomu zájezdy, dovozy, technické zkoušky a tak dále, prostě všechno mimo běžný provoz v divadle.

Plánuje se divadelní ferman i s ohledem na náročnost scénografie jednotlivých inscenací? Myslím tím, že každá stavba má jiné časové i technické nároky. Často je nutné ještě večer, v noci po představení, nebo dokonce zájezdu, postavit scénu na následující den.

Je to tak, tohle řešíme na poradě vedení, která je jednou za měsíc, ale probíráme to i průběžně – co je možné po čem stavět, a kde by naopak mohl být problém. Pak se teprve schvaluje ferman. Někdy se ale nedá vyhnout i náročným situacím typu, že přijedeme ze zájezdu ve čtyři ráno a pak ještě stavíme scénu u nás v divadle. Výjimečně se to stát může, ale jinak se tomu snažím vyhnout, protože když se tohle zopakuje dvakrát nebo třikrát v týdnu, jsou kluci unavení a samozřejmě hrozí, že vznikne nějaký úraz.

A to si právě myslím, že by cvičená opice nezvládla. Jde o velkou zodpovědnost za zdraví nejen vás techniků, ale i herců. Stavba jaké inscenace v poslední době byla pro vás nejnáročnější? Asi Kvítek z horroru. Ten jsme v divadle vždycky stavěli minimálně tři hodiny, pokud byla scéna uskládněná tady. Ale když je v našem skladu na Hůrkách, což je taky docela obvyklé, protože na repertoáru máme hodně titulů a do divadla by se nám všechny scény nevešly, musíme ji nejdřív naložit do kamionu, přivést a vyložit. To je pak sranda minimálně na celé odpoledne.

V některých divadlech mají jevištní technici rozdělené funkce, například nábytkáři, provazáci. Máme to také tak?

Nemáme, tady musíme dělat všichni všechno, abychom to vůbec stihli. Protože aby přišel jeden, že natluče koberec a všichni ostatní čekali a koukali na něj, než to udělá, to prostě v našem provozu nejde. Pak by nám stavba nezabrala tři hodiny, ale osm.

Chodil jsi někdy do divadla jako divák?

Nooo, se školou.

PŘÍ PŘEBÍRÁNÍ PAMĚTNÍ MEDAILE PŘÍ PŘÍLEŽITOSTI 110. VÝROČÍ VČD, FOTO J. SEJKORA

Ale to nebylo naposledy, že ne?!

Budu upřímněj, 35 let jsem tady „zepředu“ neviděl skoro nic. Ale jinak znám spoustu her nazpaměť ze zkoušek i z představení, protože třeba stojím u tahu.

Tvoje dcera Petra ale chodí do divadla ráda a pravidelně i se svým starším synem. A protože ji znám, vím, že jsi hrdý děda dvou krásných vnuků.

To je pravda, Filip, ten starší, šel teď do první třídy a Davidkovi bude rok a půl. Kluci jsou moje

nabíječka. A asi v tom nejsem sám. Když si je chceme půjčovat, máme na ně pořádník.

Ještě mě tak napadá, někdy je potřeba v divadle nebýt ani vzadu, ani vepředu, ale přímo na jevišti – vypomocť v rámci nějaké menší roličky. Jaký to je pocit? Být v centru pozornosti...

Zas budu upřímněj, do toho jsem se nikdy moc nehrnul, na rozdíl právě třeba od Honzy Vocásky, prostě jsem musel. Ale jedině když

už nebylo zbytlí. Už ani nevím, co bylo první představení, ale ze začátku to byl hodně zvláštní pocit – být na jevišti, když v hledišti jsou diváci. Ale brzo jsem to přestal prožívat, a někdy došlo dokonce i na srandičky.

No vidíš, nakonec ještě zjistíme, že v tobě dřímá herecký talent! Díky za rozhovor a do dalších let s divadlem ti přeji především, aby tě neopouštěl tvůj smysl pro humor.

AnH

BIG BEAT PRO CHARLIEHO aneb VZPOMÍNKOVÝ KONCERT na DVA BUBENÍKY

Na Malou scénu se po covidové pauze vrací big beat! Bohužel již bez otce zakladatele, organizátora a „spiritus agens“ série koncertů **Jaroslava Charlieho Klase**, který nás po těžké nemoci 29. června navždy opustil.

„Jarda byl člověk mnoha zájmů a aktivit. Jednou z nich byla i hudba. Již od „teenagerovských“ let hrál na bicí v pardubických bigbeatových kapelách. Jeho idolem byl bubeník „Stounů“ Charlie Watts. Odtud jeho celoživotní přezdívkou – nebo druhé křestní jméno – Charlie. S kapelou Simulantenbande jej pojilo mnohaleté přátelství, postupně se stal jejím pardubickým „impresáři“. Jeho hlavním počinem bylo organizování pravidelných koncertů na Malé

scéně, které uváděl pod společným jménem Pardubický big beat včera a dnes. Vrcholem pak byl vyprodaný koncert na velké scéně divadla v roce 2018. Nemůžeme tedy na Charlieho nevzpomenout. První půlku koncertu budeme hrát pro něho,“ říká frontman kapely **SIMULANTENBANDE Petr Vojtíšek**.

Druhá polovina koncertu bude patřit bubeníkovi kapely The Rolling Stones **Charliemu Wattsovi** a skladbám jeho kapely. „Život

někdy přináší situace, které nelze vymyslet. 24. srpna, necelé dva měsíce po Jardovi, jsme se dozvěděli zprávu o odchodu jeho idolu Charlieho Wattse. Hrál s touto rockandrollovou kapelou od 14. ledna 1963 až do své smrti, tedy celých 58 let! Za tu dobu nevynechal jediný koncert, jedině nahrávání! Naprosto zásadně vytvářel hudební výraz „Stounů“. Druhou část koncertu tedy věnujeme jeho památce,“ vysvětluje Petr Vojtíšek.

Hostem bigbeatového večera, který se uskuteční ve čtvrtek 25. listopadu od 19 hodin na Malé scéně, bude duo **ZWEI BONUS**. RaS

J. CHARLIE KLAS ZA BICÍMI

P. VOJTÍŠEK (VPRAVO) S KAPELOU SIMULANTENBANDE

Z (NEJEN) ONLINE DVEŘÍ DOKOŘÁN SPECIÁL O ZAHRADNÍ SLAVNOSTI

V minulé divadelní sezóně, když bylo veškeré veřejné kulturní dění pozastaveno, se i Východočeské divadlo uchýlilo do virtuálního světa, kde začalo vysílat zábavné diskusní pořady s herci Dveře dokořán a jejich „Speciály“ o nastudovaných novinkách v repertoáru. A právě v nich jsme se rozhodli pokračovat i během stávající sezóny, neuskuteční se však pouze online na Facebooku či YouTube, tentokrát budou na natáčení zváni i diváci.

První díl nové sezóny **Dveří dokořán speciál** s moderátorkou **Janu Uherovou** mohli diváci zhlédnout 4. října, kdy do improvizovaného studia na Malé scéně ve dvoře usedli režisér **Břetislav Rychlík** a herci **Petr Borovec** a **Martin Mejzlík**, kteří pohovořili (nejen) o inscenaci hry **Václava Havla ZAHRADNÍ SLAVNOST**. Tentokrát měli obrovskou výhodu diváci,

kterí se natáčení zúčastnili osobně, neboť právě 4. října večer postihl Facebook a další sociální sítě několikahodinový celosvětový výpadek, vysílání se tak operativně přesunulo na YouTube, o čemž se však řada diváků bohužel neměla možnost dozvědět. Na YouTube je ale záznam tohoto jedinečného večera stále uložen ke zhlédnutí.

RaS

P. BOROVEC, J. UHEROVÁ, M. MEJZLÍK A B. RYCHLÍK BĚHEM VYSÍLÁNÍ DVEŘÍ DOKOŘÁN SPECIÁL.

FOTO J. SEJKORA

ZA REŽIJNÍ PULT TRADIČNĚ USEDL ŘEDITEL DIVADLA P. DOHNAL.

NA NATÁČENÍ BYLI PO ROCE KONEČNĚ POZVÁNÍ I DIVÁCI.

LAIK UVEDE PREMIÉRU POHÁDKY O ZTRACENÉM VEČERNÍČKOVÍ

Covid v minulé sezóně ovlivnil soubor Mladého divadelního studia LAIK stejně jako jeho hostitelský ansámbl Východočeského divadla, proto se premiéra pohádkového příběhu O ZTRACENÉM VEČERNÍČKOVÍ uskuteční s ročním zpožděním až v neděli 28. listopadu.

Nová autorská pohádka z pera dramaturgyně souboru Kristýny Pleškové zavede mladé diváky do pohádkové země mnoha generací známého chlapečka jménem Večerníček. Když si Honzík a Anička chtějí večer pustit jeho pohádku, malý Večerníček na svém pověstném kole nepřijede. Obě děti se ho proto vydají hledat. Na své dobrodružné cestě pohádkami se setkají s Broučky, Včelími medvídky, ale také s Rákosníčkem i s Bobem a Bobkem. Všechny pohádky jsou však přeházené a pomíchané. Podaří se Honzíkovi a Aničce najít Večerníčka včas? Která pohádka je vlastně která? Dokážou zachránit pohádkovou zemi?

„Pohádka byla původně hodně interaktivní. Ale kvůli současné složité situaci jsme ji museli upravit. Stále ale zůstává hravou, jen jiným způsobem. Děti budou hlavním hrdinům pomáhat hledat Večerníčka, plnit úkoly i hádat hádanky, neopustí však svá místa v hledišti. Přesto se do průběhu pohádky zapojí,“ prozrazuje vedoucí Studia LAIK Zdeněk Rumpík.

Při příležitosti blížící se premiéry jsme několik otázek položili i autorce scénáře a dramaturgyni souboru KRISTÝNĚ PLEŠKOVÉ...

Kristýno, pokud se nepletu, Večerníček není tvou první pohádkou pro LAIK, že?
Nepleteš se. Před ním jsem napsala pohádku Strašidla a loupežníci. Po našem posledním titulu, kterým byl Čertův švagr

Dany Bartůňkové, to už ale chtělo opravdu něco jiného a nového. Byla to však skutečná výzva! Paní Bartůňková nastavila látku velmi vysoko a překonávat ji nebylo vůbec snadné. Navíc u pohádky jde o to, aby bavila nejen naše

malé herce, ale také naše malé diváky. A to je teprve oříšek!

A proč vlastně Večerníček?

Protože měl vloni narozeniny. Bylo mu neuvěřitelných 55 let a pořád vypadá stejně. Ten kluk má prostě kliku! (SMÍCH) S panem Rumpíkem jsme si řekli, že by to mohlo být hezké a zase trochu jiné. Navíc jsme použili i klasické pohádky, takže dětem rozšíříme znalosti a dospělí si mohou připomenout pohádky ze svého dětství.

Často píšeš hry pro starší členy vašeho souboru, čím se od nich liší tvoje pohádky?

Především délkou. Pohádka musí být kratší. Což se na začátku může zdát jako jednoduchý úkol. Ale naopak, je to mnohem složitější! (SMÍCH) Dostat srozumitelný děj a k tomu i velké množství postav na omezenou plochu textu je opravdu náročné. Pohádka navíc musí být hravá, vtipná, kouzelná, překvapivá a ideálně i s písničkami. Takže když se to vezme kolem a kolem, je to úplně jiná práce.

Co podle tebe k pohádkám neodmyslitelně patří?

Fantazie! Jednoznačně. Bez té by žádná pohádka nemohla vzniknout. Ať jde o fantazii našich diváků, nebo o fantazii našich herců, to je to opravdové kouzlo pohádky. A to mě vlastně u pohádek nejvíce baví a láká. Rozvíjet a popouzet dětskou fantazii. Když vidíte, jak díky ní prostřednictvím našich herců pohádka vzniká a jak se následně díky fantazii diváků rozvíjí a nabývá na skutečnosti, to je opravdu takový malý velký divadelní zázrak. A o tom jsou pohádky! To k nim patří!

RaS

← AUTORKA POHÁDKY A DRAMATURGYNĚ
LAIKU K. PLEŠKOVÁ, FOTO J. SEJKORA

NEJ OBLÍBENĚJŠÍ INSCENACE

Východočeského divadla
Pardubice

v divadle Karla Pippicha
Chrudim

CHRUDEM

roční
předplatné
2022

PARDUBICE

NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium.
Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie.

úterý **11. ledna 2022**
od 19.00

SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků
bytových jednotek v jednom domě.

čtvrtek **10. února 2022**
od 19.00

AUDIENCE U KRÁLOVNY

Příběh královny Alžběty II.
a jejích dvanácti premiérů.

pátek **1. dubna 2022**
od 19.00

Bližší informace: předprodej VČD (tel. 466 616 432/402, 602 113 795), pechackova@vcd.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO

U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE

☎ 466 616 411 www.vcd.cz

📘 [FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE](https://facebook.com/vcd.pardubice)

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK

PONDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00

STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00

PÁTEK ZAVŘENO

☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402

✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA

☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY

LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767

✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ

JAROSLAVA KREJČOVÁ

ČTVRTEK 16:00–17:00

☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752

PONDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00

PÁTEK 11:00–00:00

SOBOTA 16:00–00:00

NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERIA

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LIŠTOPAD 2021 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: V. MALÁ A J. LÁSKA, AŽ USTANE DEŠT, FOTO J. FAUKNER